

TOT HO HA FET BÉ

per GRISELDA COS I BOADA, osb

El fragment del Profeta Isaïes que avui hem escoltat és un veritable himne que surt del cor de cecs, sords, muts i malalts davant de Déu que els ve a salvar. També hem llegit en l'evangeli que el sordmut que Jesús havia guarit i que parlava perfectament ho proclamava obertament a tothom. És el goig superlatiu de l'agraïment humà.

Dient «Efatàh, Obre't!» al sordmut que li portaren perquè li imposés les mans, Jesús es feu ressò d'aquella paraula amb la qual el Verb Diví, del caos i de la fosca, donà la vida a tota la creació. Sí, Jesús dient «Obre't!» al sordmut afirmà que Ell era u amb Déu i de qui es podia dir realment que tot ho ha fet bé. Aquestes paraules recorden la bella conclusió que llegim al Gènesi en acabar l'acte de la creació, quan Déu mateix digué «tot és molt bo».

No puc deixar de subratllar la rica paraula grega *kalós* amb què acaba avui el relat evangèlic i que, com ja he dit, clou també el text de la Creació; paraula dita pel mateix Déu, i que conté els més grans i bells matisos del diccionari. També Pere, a casa de Corneli, digué aquesta mateixa paraula quan li va descriure la vida de Jesús dient que «passà pertot arreu fent el bé, perquè Déu era amb ell». Mai no són superficials els detalls amb els quals són escrits els relats bíblics.

Els plans de Déu són sempre de vida i de salvació. A la misèria humana Déu respon amb la misericòrdia que ens ha manifestat en Jesús, el seu Fill.

El miracle de la guarició del sordmut és un relat exclusiu de l'evangelista Marc, en l'evangeli del qual s'hi afirma, de manera predominant, la secreta identitat messiànica de Jesús. Jesús va ser el *signe visible* de l'amor de Déu que guareix i salva.

També els cristians som cridats a ser *signes visibles* d'aquest amor de Déu.

Amb coratge, doncs, fem ben nostres avui les paraules d'Isaïes: «No tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu; és ell mateix qui us ve a salvar».